

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515201029
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3515201029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a JUDr. Ľubice Bajzovej v spore žalobkyne: O. F., trvale bytom A. XXX/X, I., zast. JUDr. Vladimírom Fraňom, advokátom so sídlom Haškova 18, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanému: N. F., trvale bytom H. XXX, Q., o zrušenie a vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalobkyne i žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29. novembra 2019, č.k. 7C/72/2015-339, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý titulom vyporiadenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobkyni sumu 3.237,75 eur, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiadnej zo strán konania n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán, zaniknuté rozvodom dňa 26.02.2014 vyporiadal tak, že žalovanému uložil povinnosť titulom vyporiadenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobkyni sumu 7.280,60 eur, a to formou splátok vo výške 250 eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúcim mesiacom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Výrokom II. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Výrokom III. žalobkyni a žalovanému vrátil preplatok na zaplatených preddavkoch na znalecké dokazovanie každému vo výške 132,86 eur, ktoré im budú vrátené po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán po rozvode. Žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na prevzatie všetkých vecí tvoriacich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov a aby mu uložil povinnosť zaplatiť titulom vyporiadenia polovicu hodnoty týchto vecí. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol, aby vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva bolo urobené tak, že si strany sporu nebudú nič vyplácať.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.05.2013, č.k. 5P/288/2012-39. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2013 v časti výroku o rozvode manželstva.

4. Vzhľadom na procesnú situáciu a prejavenu snahu strán sporu čím skôr ukončiť konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva s úmyslom nezvyšovať náklady spojené s predmetným konaním, poskytoval súd prvej inštancie stranám sporu priestor na vzájomnú komunikáciu. Konštatoval, že v rámci zmierovacieho konania napriek poskytnutej súčinnosti nebolo možné dospieť k vzájomnej dohode a ustáleniu hodnoty a vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože strany sporu buď nesúhlasili s výškou hodnoty danej veci, alebo sa nevedeli zhodnúť, kde sa vec vôbec nachádza. V rámci zmierovacieho konania nedošlo k ustáleniu masy BSM, pričom strany sporu po posúdení zložitosti dokazovania zvažili, že nechcú pokračovať vo vyporiadaní hnutelných vecí.

5. Žalobkyňa trvala na návrhu na vyplatenie nároku z titulu investovaných finančných prostriedkov vo výške 7.280,60 eur, pričom nežiadala ocenenie hnutelných vecí (hnutelné veci sa nachádzajú u žalovaného). Žalovaný navrhoval konanie ukončiť bez uloženia vzájomnej povinnosti výplaty, resp. ak by boli vyporiadané hnutelné veci a žalobkyni bola uložená povinnosť zaplatiť polovicu z hodnoty zaplatených splátok na stavebnom úvere a spotrebnom úvere, nech je žalobkyni odpočítaná investícia určená znaleckým posudkom a zvyšnú sumu je ochotný zaplatiť.

6. Súd prvej inštancie po zhodnotení vykonaného dokazovania s poukazom na neunesenie dôkazného bremena na oboch stranách a zložitosti dopátrania sa hodnoty hnutelných vecí, spôsobu použitia finančných prostriedkov z poskytnutých úverov či už na rekonštrukciu nehnuteľností, alebo na chod domácnosti, nákup hnutelných vecí, ktoré sa aktuálne nachádzajú u žalovaného, mal za to, že v tomto prípade jediným riešením bude kompromisné ukončenie konania o vyporiadanie BSM, a to spôsobom rozdelenia investícií na polovicu a zaplatenie polovice investícií žalobkyni. K takémuto riešeniu súd prvej inštancie pristúpil po zohľadnení, že nehnuteľnosti sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného a preukázateľne nehnuteľnosti boli zhodnotené v priebehu manželstva. Keďže sporovými stranami zostali skutočnosti ohľadom určenia masy BSM a použitia finančných prostriedkov z poskytnutých úverov nepreukázané a dostali sa do dôkaznej núdze, súd pristúpil k riešeniu v podobe rozhodnutia založeného len na skutkovom stave zistenom na základe zhodných tvrdení a listinných dôkazov.

7. Súd prvej inštancie preto uložil žalovanému povinnosť titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaplatiť žalobkyni sumu 7.280,60 eur (polovica hodnoty investícií zistených znaleckým posudkom č. 31/2019), a to formou splátok vo výške 250 eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúcim mesiacom po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Lehotu na zaplatenie súd prvej inštancie určil v súlade s § 232 ods. 3 a 4 CSP s poukazom na príjem žalovaného a súčasne jeho povinnosť plniť si súdom určenú vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom.

8. Nakoľko vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo v záujme oboch strán sporu, súd prvej inštancie túto okolnosť vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

9. Súčasne strany sporu si splnili svoju povinnosť zložiť preddavky na znaleckého dokazovanie, pričom hodnota preddavkov bola vyššia ako bola priznaná odmena za vypracovanie znaleckého posudku, preto súd prvej inštancie rozhodol, že stranám sporu bude po právoplatnosti rozsudku vrátená nespotrebovaná časť zložených preddavkov.

10. V zákonom stanovenej lehote proti výrokom I. a II. tohto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

11. Žalobkyňa sa s úvahami súdu prvej inštancie pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov stotožnila a takisto súhlasila so sumou, ktorej zaplatenie bolo žalovanému uložené.

12. Žalobkyňa však nesúhlasila so spôsobom úhrady tejto sumy, a to konkrétne umožnením žalovanému zaplatiť sumu 7.280,60 eur formou splátok. Podľa názoru žalobkyne takýto postup súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Hľadiskami pre úvahu súdu prvej inštancie, či má žalovanému, ktorému platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bol len príjem žalovaného a povinnosť plniť si súdom určenú vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom. Súd prvej inštancie podľa žalobkyne nezohľadnil fakt, že nehnuteľnosť, v ktorej počas trvania manželstva spolu s žalovaným žili a túto zhodnotili, teda rodinný dom súp. č. XXX postavený na pozemku parc. č. XXXX/X v k.ú. Q., je vo

výlučnom vlastníctve žalovaného. Takisto pri tomto rozhodovaní nezohľadnil skutočnosť, že v podstate všetky hnutelné veci zostali taktiež žalovanému. Žalobkyňa zastávala názor, že hľadiskami pre úvahu súdu prvej inštancie, či priznať výhodu splátok, mala byť aj výška priznaného plnenia, komplexné majetkové pomery žalovaného, absolútna absencia snahy žalovaného o úhradu uvedenej sumy v priebehu konania, takisto skutočnosť, že žalobkyňa, na rozdiel od žalovaného, po rozvoze manželstva odišla zo spoločnej domácnosti s minimom finančných prostriedkov a bola nútená si bývanie a potrebné hnutelné veci zabezpečiť sama.

13. Žalobkyňa tiež nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je v záujme oboch strán sporu, a to možno vyhodnotiť za dôvod hodný osobného zreteľa, pre ktorý súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Žalobkyňa mala za to, že v konaní bola úspešná. Žalovaný sa v konaní správal nehospodárne, nemal záujem na zmiernom vyriešení sporu a v konečnom dôsledku z časovej náročnosti konania bola žalobkyňa nútená upustiť od časti svojho nároku. Súd aplikáciu ustanovenia § 257 CSP odôvodnil len tým, že vyporiadanie BSM je v záujme oboch strán sporu a túto skutočnosť vyhodnotil za dôvod hodný osobného zreteľa. Nielenže odôvodnenie rozsudku nie je dostatočne precízne, ale v konaní neboli vôbec preukázané skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné toto ustanovenie aplikovať. Skutočnosť, že vyporiadanie BSM je v záujme oboch strán sporu, podľa názoru žalobkyne nie je dôvodom hodným osobného zreteľa a takisto v uvedenom prípade nejde o žiaden výnimočný prípad.

14. Na tomto základe žalobkyňa žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

15. V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie i žalovaný.

16. Žalovaný uviedol, že žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť v júni 2012. Od opustenia spoločnej domácnosti žalobkyňou v 6/2012 do 6/2016 v mesačných splátkach po 184 eur (48 splátok po 184 eur) splatil celkom 8.832 eur zo spotrebného úveru, ktorý si vzali so žalobkyňou počas manželstva na rekonštrukciu domu. Od rozvodu manželstva dňa 13.8.2013 to bolo 33 mesačných splátok v celkovej sume 6.072 eur.

17. Od opustenia spoločnej domácnosti žalobkyňou v 6/2012 do pojednávania dňa 14.11.2019 ďalej splatil v mesačných splátkach po 29,05 eur (84 splátok po 29,05 eur) a mimoriadne splátky dňa 16.11.2018 245,09 eur a 06.02.2018 200 eur, teda splatil celkom 2.885 eur zo stavebného úveru poskytnutého žalobkyne. Od rozvodu manželstva dňa 13.08.2013 to bolo 69 mesačných splátok v celkovej sume 2.035,50 eur a 2 mimoriadne splátky vo výške 245 eur a 200 eur, ktorými bol úver celý splatený. Celkom zaplatil 2.480 eur.

18. Žalovaný zhrnul, že od opustenia spoločnej domácnosti žalobkyňou v júni 2012 z peňazí, spadajúcich do BSM (ktoré zarobil on), vynaložil na splatenie úverov z BSM do rozvodu manželstva dňa 13.08.2013 sumu 2760 eur + 435,75 eur, teda spolu 3 195,75 eur. Od rozvodu manželstva vynaložil na splatenie úverov z bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 6.072 eur a 2.480 eur, teda spolu 8.552 eur.

19. Žalovaný tak zastával názor, že súd prvej inštancie ho zaviazal k nesprávne určenej výpláte žalobkyne. Mal za to, že uniesol dôkazné bremeno, keďže súdu prvej inštancie predložil listinné dôkazy o skutočnosti, že zaplatil zo svojich výlučných prostriedkov po rozvoze manželstva sumu 8.552 eur. Bolo pritom potrebné pripočítať k tejto sume sumu 3.195,75 eur, ktorú na splátkach uvedených úverov zaplatil výlučne zo svojich príjmov od opustenia spoločnej domácnosti žalobkyňou v 6/2012 do rozvodu manželstva dňa 13.08.2013. Uvedené preto malo byť pri rozhodovaní súdom prvej inštancie zohľadnené.

20. Žalovaný považoval za pochybenie súdu prvej inštancie aj skutočnosť, že vo výroku napadnutého rozsudku výslovne nevedol, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov rozhodnutím zrušuje.

21. Na tomto základe žalovaný žiadal odvolací súd o zrušenie napadnutého rozsudku v časti upravujúcej vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a o vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Napadnutý výrok I. žalovaným považovala žalobkyňa za vecne správny, pričom sa argumentačne pridrжала svojho odvolania.

23. K podanému odvolaniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný. Odvolanie žalobkyne žalovaný pokladal za nedôvodné a nesúhlasil s nim.

24. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. a v závislom výroku II. o trovách konania zmeniť podľa § 388 CSP.

25. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

26. Žalovaný podaným odvolaním nesúhlasil s výškou výplaty, na ktorú bol titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaviazaný k zaplateniu žalobkyňi. Namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil úhradu spoločných úverov. Tie hradil i za žalobkyňu.

27. Tejto odvolacej námietke žalovaného musí dať odvolací súd čiastočne za pravdu. Nakoľko platí, že pri vyporiadaní spoločného majetku sa vychádza z rovnakých podielov (§ 150 Občianskeho zákonníka), majetok tvoria i záväzky (dlhy). Preto sa musí vychádzať z toho, že „záväzky oboch manželov vzniknuté za trvania manželstva sú povinní manželia splniť rovným dielom“ (rozsudok NS ČR zo dňa 05.12.2011, sp. zn. 30 Cdo 1881/2001, rovnaký záver tiež plynie z rozsudku NS ČR zo dňa 23.03.2011, sp. zn. 22 Cdo 2206/2009). Dôležitým je zároveň i to, že „pre právnu povahu tohto záväzku nie je podstatné, ako bolo so získanými finančnými prostriedkami naložené“ (rozsudok NS ČR zo dňa 03.10.2006, sp. zn. 22 Cdo 14/2006). Významnou by sa stala iba tá skutočnosť, ak by získané finančné prostriedky boli použité na oddelený majetok jedného z manželov, vtedy by mohol druhý z manželov požadovať, aby sa to, čo bolo vynaložené zo spoločného majetku na výlučný majetok manžela, nahradilo do ich spoločného majetku (§ 150 Občianskeho zákonníka). V danej veci však nebolo stranami sporu preukázané, že finančné prostriedky z úverov boli použité výhradne na oddelený majetok jednej strany sporu, preto tieto záväzky, nadobudnuté počas trvania BSM, sú povinní bývalí manželia splniť rovným dielom.

28. V konaní nebolo medzi stranami sporu sporné, že predmetom vyporiadania BSM sú i záväzky vzniknuté za trvania manželstva, a to dva úvery - prvý, poskytnutý stranám sporu na základe zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 25.10.2006 s veriteľom Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. a druhý, poskytnutý stranám sporu na základe úverovej zmluvy zo dňa 19.06.2009 s veriteľom VÚB, a.s. V konaní nebolo sporné, že oba záväzky (úvery) vznikli za trvania manželstva strán sporu, účel týchto úverov bol neznámy. Pri ich vyporiadaní sa tak vychádza z rovných podielov. Súd prvej inštancie v rozhodnutí konštatuje (tento jeho záver v odvolaní nenamietla žiadna zo strán), že oba úvery uhradil žalovaný.

29. Pokiaľ ide o prvý úver, žalovaný v odvolaní tvrdil, že od rozvodu manželstva uhradil na tento úver 54 splátok po 29,05 eur (spolu 1.568,70 eur; $54 \times 29,05 = 1.568,70$) a dve mimoriadne splátky vo výške 200 eur (dňa 06.02.2018) a 245 eur (dňa 16.11.2018). Tieto úhrady odvolací súd preskúmal, pričom zodpovedajú príslušným výpisom predložených žalovaným. Žalobkyňa tieto úhrady účinným spôsobom nespochybnila. Žalobca tak titulom prvého úveru uhradil po rozvode manželstva sumu 2.013,70 eur.

30. Čo sa týka druhého úveru, žalovaný v odvolaní tvrdil, že od rozvodu manželstva uhradil na tento úver 33 splátok po 184,07 eur spolu vo výške 6.072 eur [spolu však 6.074,31 eur; $33 \times 184,07 = 6.074,31$; súd je však viazaný týmto návrhom a tvrdením žalovaného, pričom nemôže prisúdiť viac - § 216 ods. 1 CSP; v prípade konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má i žalovaný postavenie žalobcu (iudicium duplex), pozri v tejto súvislosti napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.04.2009, sp. zn. 2 Cdo 52/2008]. Tieto úhrady v žalovaným tvrdenej výške zodpovedajú príslušným výpisom predložených žalovaným. Žalobkyňa tieto úhrady účinným spôsobom nespochybnila. Žalobca tak titulom druhého úveru uhradil po rozvode manželstva sumu 6.072 eur.

31. Žalobca tak po rozvoze manželstva zo svojich finančných prostriedkov preukázateľne uhradil spolu titulom oboch spoločných úverov sumu 8.085,70 eur (2.013,70 + 6.072 = 8.085,70). Keďže dlžníkom oboch úverov bol popri žalobkyni i žalovaný, polovicu zo sumy 8.085,70 eur, t.j. sumu 4.042,85 eur, uhradil žalobca titulom svojho dlhu. Zostávajúcu polovicu žalovaný uhradil za žalobkyňu, pretože oba úvery mali strany sporu uhradiť rovným dielom. Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie súhlasil s tým, že uhradí žalobkyni sumu 7.280,60 eur titulom investovaných finančných prostriedkov (so správnosťou tohto riešenia sporové strany vo svojich odvolaniach nepolemizovali). Z tejto sumy tak bolo potrebné odpočítať sumu, ktorú žalovaný uhradil titulom oboch úverov za žalobkyňu, teda sumu 4.042,85 eur. Preto, akceptujúc, že žalovaný po rozvoze manželstva uhradil za žalobkyňu jej dlžnú časť úverov, odvolací súd zmenil napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu vo výške 3.237,75 eur (7.280,60 - 4.042,85 = 3.237,75). Odvolací súd pritom nepovažoval za správny názor žalovaného, že je potrebné započítať aj splátky úverov, ktoré žalovaný zaplatil od odchodu žalobkyne zo spoločnej domácnosti do rozvodu manželstva, nakoľko splátky úverov v tomto období (za trvania manželstva), boli platené z prostriedkov ktoré tvorili bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, teda nejednalo sa o výlučné finančné prostriedky žalovaného.

32. Odvolací súd určil 30-dňovú lehotu splatnosti tejto priznanej sumy v zmysle § 232 ods. 3 CSP z dôvodu výšky tejto sumy, keď splnenie tejto povinnosti v zákonnej 3-dňovej lehote považoval za neprímerane prísne. Zaplatenie sumy odvolací súd nestanovil v splátkach vzhľadom na priznanú sumu oproti sume, ktorú uložil súd prvej inštancie žalovanému (ktorá je teraz cca o polovicu menšia), a vzhľadom na dĺžku konania, ktorá poskytla žalovanému dostatok času na zaobstaranie si finančných prostriedkov na výplatu žalobkyne. Navyiac, sám žalovaný v odvolaní neprezentoval vôľu uhradiť dlžnú sumu žalobkyni v splátkach.

33. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie pochybil, keď nevyslovil výrokom zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

34. Táto odvolacia námietka nie je správna. Zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sporových strán rozvodom zo dňa 13.08.2013 nebolo potrebné výslovne výrokom súdu rušiť, pretože podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150, teda bezpodielové spoluvlastníctvo zaniká ex lege, bez rozhodnutia súdu, s tým, že súd vykonáva už iba jeho vyporiadanie.

35. Nakoľko bol odvolacím súdom zmenený rozsudok súdu prvej inštancie v časti vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, bolo potrebné rozhodnúť o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania. Pri rozhodovaní o trovách v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je potrebné prihliadnuť k výške vyporiadania, ako i k výsledku sporu medzi stranami o to, ktoré z vecí patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktoré nie. Odvolací súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žiadnej strane sporu podľa § 255 ods. 2 CSP, nakoľko každá strana sporu mala približne rovnaký úspech v konaní (vyporiadanie investícií rovným dielom a zohľadnené úhrady žalovaného na oba spoločné úvery, pričom výsledný spôsob nenavrholo priamo žalobkyňa ani žalovaný, a preto nemožno určiť plný úspech žiadnej zo strán sporu).

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).